

prima instanță: G. Mîțu
instanța de apel: I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru

dosarul nr. 3ra-756/18

ÎNCHEIERE

4 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 51

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Andrei Russu
împotriva administratorului Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 51
Aliona Draganiuc și Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 51 cu privire la
obligarea transiterii spre informare a rapoartelor financiare, constatarea încălcării
dreptului de acces liber la informație de interes public, repararea prejudiciului
moral și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 noiembrie 2017 prin care a
fost admis apelul declarat de Angela Capmoale în interesele lui Andrei Russu,
casată hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 24 mai 2017 și emisă o
nouă hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea parțial

constată:

La 20 noiembrie 2015, Andrei Russu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva administratorului Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 51
Aliona Draganiuc cu privire la obligarea transiterii spre informare a rapoartelor
financiare, constatarea încălcării dreptului de acces liber la informație de interes
public, repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 23 septembrie 2015, pornind de la faptul
că Administrația CCL-51 în mod abuziv se eschivează să convoace Adunarea
Generală a membrilor CCL-51, respectiv ignoră obligația sa de a prezenta darea de
seamă asupra activității sale, dânsul a mers la sediul CCL-51 să depună o cerere de
eliberare a informației privind activitatea financiară a CCL-51.

Menționează că Alexandru Ganenco, în prezența contabilului șef al CCL-51
și a altor persoane, care erau la audiență - membrii CCL-51, i-a răspuns că nu
recepționează scrisoarea din motiv că este întocmită în limba de stat, iar ei vorbesc
limba rusă și respectiv, nu poate înțelege textul scrisorii.

În același timp, Aliona Draganiuc a menționat că pentru a primi scrisoarea este nevoie ca juristul CCL-51 să studieze conținutul și numai apoi o va recepționa (discursul respectiv a fost înregistrat video).

Constatând o încălcare admisă de Administrația CCL-51 a dreptului privind liberul acces la informația cu privire la activitatea CCL-51, la 24 septembrie 2015, a transmis prin intermediul Oficiului Poștal o cerere în scris către Administrația CCL-51, prin care a solicitat Administrației CCL-51 remiterea în adresa lui a copiilor rapoartelor de revizie a activității financiare a CCL-51 pentru anii 2012, 2013 și 2014.

Declară că faptul recepției cererii lui este probat prin avizul de recepție din 25 septembrie 2015.

Notează că în vederea evitării eschivării de la răspuns a Administrației CCL-51, cererea menționată a fost remisă în adresa Preturii sect. Rîșcani.

Totodată, la 24 septembrie 2015, dânsul a depus o plângere la Sectorul de poliție SP-2 al Inspectoratului de Poliție Rîșcani al DP mun. Chișinău a IGP al MAI, prin care a solicitat intervenția ofițerului de sector în documentarea și atragerea la răspundere administrativă a Administrației CCL-51, care la 23 septembrie 2015 a refuzat recepționarea unei scrisori adresată CCL-51 din partea lui.

Ca răspuns la cererea adresată, afirmă că la 16 octombrie 2015, ofițerul de sector i-a comunicat că plângerea depusă a fost înregistrată și examinată în conformitate cu legislația în vigoare, în rezultat, s-a constatat că Aliona Draganiuc pentru că a refuzat recepționarea cererii se face vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 71 Cod contravențional, fapt pentru care i-a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție, iar cât privește Alexandru Ganenco s-a constatat că în acțiunile lui nu se întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 71 alin. (1) Cod contravențional.

Menționează că în cererea din 23 septembrie 2015 adresată CCL-51, dânsul a cerut ca informația solicitată să-i fie eliberată în termenul prevăzut la art. 16 alin. (1) din Legea privind accesul la informație, potrivit căruia informațiile, documentele solicitate vor fi puse la dispoziția solicitantului din momentul în care vor fi disponibile pentru a fi furnizate, dar nu mai târziu de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii de acces la informație.

Remarcă că deși era obligată să respecte acest termen, abia la 22 octombrie 2015, Aliona Draganiuc i-a răspuns că nu poate să-i elibereze informația pe motiv că este sub control financiar.

Mai mult, chiar și în cazul unui presupus control, Administrația CCL-51 nu a întreprins niciun efort timp de aproximativ o lună pentru a obține de la acel organ sau instituție de control rapoartele solicitate.

Având în vedere prevederile art. 11 din Legea privind accesul la informație, accentuează că este evident că acțiunile Administrației CCL-51 poartă un caracter abuziv.

Reieșind din prevederile art. 14, 1398 alin. (1), 1404 alin. (1) și (2) Cod civil, art. 45 alin. (2) Cod contravențional, menționează că pentru restabilirea

dreptului încălcat dânsul a suferit prejudicii, fapt care constituie temei pentru solicitarea de reparare a prejudiciului cauzat astfel.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 21, 23 din Legea privind accesul la informație.

Solicită admiterea acțiunii, obligarea pârâtului să-i transmită spre informare rapoartele de revizie a activității financiare a CCL-51 pentru anii 2012, 2013 și 2014, constatarea încălcării de către Administrația CCL-51 a normelor în materia liberului acces la informații de interes public, stabilirea sancțiunii Administrației CCL-51 în conformitate cu prevederile art. 71 Cod contravențional, obligarea Alionei Draganiuc să repare prejudiciului moral în mărime de 5000 lei din sursele proprii, obligarea Administrației CCL-51 să recupereze cheltuielile de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 aprilie 2016 a fost admisă cererea reprezentantului pârâtului CCL-51, avocatul stagiar Valentin Caisîn, încetat procesul civil intentat în privința capătului de cerere cuprins în cererea de chemare în judecată privind stabilirea sancțiunii administrației CCL-51 în conformitate cu prevederile art. 71 Cod contravențional.

La 14 iunie 2016, Andrei Russu, reprezentat de avocatul Angela Capmoale a depus o cerere prin care a concretizat pârâtul în proces, indicând în calitate de pârâți atât CCL-51, cât și administratorul CCL-51 Aliona Draganiuc.

În cadrul dezbaterilor judiciare, Andrei Russu a mai solicitat obligarea pârâtului să-i transmită spre informare și rapoartele de revizie a activității financiare a CCL-51 pentru anul 2015.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 24 mai 2017 a fost respinsă acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 7 noiembrie 2017 a fost admis apelul declarat de Angela Capmoale în interesele lui Andrei Russu, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea parțial.

A fost constatată încălcarea de către Administrația CCL-51 a dreptului lui Andrei Russu de acces liber la informații de interes public.

A fost obligată CCL-51 să transmită spre informare lui Andrei Russu rapoartele de revizie a activității financiare a CCL-51 pentru anii 2012, 2013 și 2014.

În rest, au fost respinse cerințele ca neîntemeiate.

La 9 ianuarie 2018, Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 51 a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o emisă cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material, precum și aprecierea arbitrară a probelor.

Având în vedere prevederile art. 1 alin. (1) lit. e), alin. (2) lit. d) din Legea privind accesul la informație, reține că prevederile din Legea menționată nu pot fi aplicate raporturilor juridice din prezentul litigiu.

Luând în considerație prevederile art. 57, 58, 59 și 171 Cod civil, menționează că poate fi dedus incontestabil faptul că cooperativele sunt persoane juridice de drept privat.

Astfel, cooperativele ca persoane juridice de drept privat nu cad sub incidența prevederilor din Lega privind accesul la informație, referitor la furnizarea informațiilor privind propria activitate, or, rapoartele de revizie a activității financiare, sunt acte cu scop exclusiv de autoverificare a propriei activități a administrației CCL nr. 51 și nu urmează a fi prezentate altor organe, spre deosebire de rapoartele financiare.

Remarcă că nu pot fi reținute ca pertinente prevederile invocate de instanța de apel potrivit căror CCL nr. 51 i se atribuie calitatea de furnizor de informații.

Mai mult ca atât, obiectează că informația solicitată este cu scop exclusiv de autoverificare a propriei activități a administrației CCL nr. 51 și nu urmează a fi prezentate altor organe, precum rapoartele financiare.

În ceea ce ține de interpretarea eronată a legii materiale prin care intimatului i se atribuie calitatea de membru al cooperativei, comunică că la materialele dosarului este anexată lista membrilor CCL nr. 51 (obținută de la Camera Înregistrării de Stat), în care Andrei Russu nu se regăsește, astfel CCL nr. 51 a demonstrat faptul că ultimul nu deține calitatea de membru al CCL.

Evidențiază că nu pot fi reținute argumentele instanței de apel privind aplicarea în speță a prevederilor art. 3 alin. (1) lit. c) din Legea condominiului în fondul locativ, deoarece din conținutul acestei norme rezultă că efectul legii se extinde asupra raporturilor de întreținere și exploatare a bunurilor imobile comune, dar nu asupra raporturilor organizatorice privind desfășurarea activității cooperativei.

Astfel, menționează că aplicarea prevederilor din Lega condominiului în fondul locativ față de locatarii blocului locativ ce aparține CCL trebuie urmărit prin prisma faptului că orice persoana care devine proprietar al apartamentului din cadrul CCL, nefiind membru a cooperativei, are obligația la întreținerea blocului locativ și suportarea cheltuielilor necesare în interesul tuturor locatarilor blocului.

La fel, declară că nu pot fi reținute argumentele instanței de apel privind aplicarea prevederilor din Hotărârea Curții Constituționale nr. 20 din 20 iulie 2016, potrivit căroră odată cu procurarea apartamentului, persoana obține calitatea de membru al asociației.

Or, prevederile din Hotărârea Curții Constituționale nr. 20 din 20 iulie 2016 se referă în exclusivitate la raporturile juridice din cadrul Asociațiilor de Coproprietari în Condominiu.

Mai mult ca atât, se constată faptul că există și alte forme de asociații create cu scopuri identice, precum CCL (Cooperativa de Construcții a Locuințelor) sau APLP (Asociația Proprietarilor Locuințelor Privatizate) etc., fapt confirmat și în pct. 70 din Hotărârea Curții Constituționale.

Concluzionează că pentru întreținerea proprietăților comune în blocurile locative există mai multe forme de asociații, toate având același scop, dar modul de desfășurare a activității și organizarea acestora diferă, precum și modul de dobândire a calității de membru.

La 7 iunie 2018, Andrei Russu a depus referință la recursul declarat de Cooperativa de Construcții a Locuințelor nr. 51, solicitând declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 21 noiembrie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 234 vol. I), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 9 ianuarie 2018, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 51 nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate

în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 51, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 51 ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 51 se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Luiza Gafton